

Parter i hovedsagen

Marin-Simion Sut

Konklusion

Artikel 4, nr. 6), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at når, som i hovedsagen, den person, der er omfattet af en europæisk arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom, er bosat i den fuldbyrdende medlemsstat og har en familiemæssig, social og erhvervmæssig tilknytning til denne stat, kan den fuldbyrdende judicielle myndighed af hensyn til den nævnte persons rehabilitering afslå at fuldbyrde denne arrestordre, selv om den lovovertrædelse, der ligger til grund for den nævnte arrestordre, i henhold til den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning kun straffes med en bøde, når denne omstændighed i henhold til samme nationale lovgivning ikke er til hinder for, at den straffedom, som den eftersøgte person er blevet idømt, reelt fuldbyrdes i denne medlemsstat, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. december 2018 — Mykola Yanovych Azarov mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-530/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler og økonomiske ressourcer — liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — appellants navn omfattet — afgørelse fra en myndighed i et tredjeland — forpligtelse for Rådet til at kontrollere, at denne afgørelse er blevet truffet under overholdelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2019/C 65/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mykola Yanovych Azarov (ved Rechtsanwältin A. Egger og G. Lansky)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og F. Naert, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 7. juli 2017, Azarov mod Rådet (T-215/15, EU:T:2017:479), ophæves.
- 2) Såvel Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine som Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som de vedrører Mykola Yanovych Azarov.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne i forbindelse med såvel sagen i første instans som nærværende appelsag.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.